

E G A F

Medlemsblad for Dyvig Bådelaug
33. Årgang December 2014 nr. 6

Klub og Bådelaug

Havnemester

Christian Strojeck
Tlf. 2751 8033

Hjemmeside:
www.db-dyvig.dk

Bestyrelsen

Formand

Willy Sahl
Arnbjergvej 18
6430 Nordborg
Tlf. 7445 3312
Mail: sahl@smukke.com

Broformand

Anders Bruun
Ellehave 4
6430 Nordborg
Tlf. 7445 3396
Mail: skottie@bbsyd.dk

Pladsformand

Bjarne Jepsen
Nyvej 10
6430 Nordborg
Tlf. 7445 2161
Mail: bjarnejepsen@hotmail.com

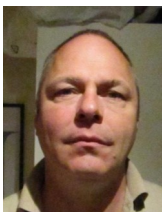
Klubhusinspektør

Lise Nielsen
Mellemvej 1
6430 Nordborg
Tlf. 2492 7883
Mail: LiseN38@live.dk

Sekretær

Palle Brock
Oksbøl Søndergade 21
6430 Nordborg
Tlf. 2148 7318
Mail: palle@pbrock.dk

Næstformand

(og materiale forvalter)
Ebbe Enøe
Th. Brorsensvej 80, 2.tv
6430 Nordborg
Tlf. 2790 5483
Mail: eno@sonderborg.dk

Havneformand

Erik Petz
Færgevej 42
6430 Nordborg
Tlf. 2130 3252
Mail: erikpetz@live.dk

Kasserer

Erhard C. Thomsen
Søholmvej 18
6430 Nordborg
Tlf. 7445 4430
Mail: erhard.thomsen@mail.dk

Indhold

Formandens side	Side 4
Mågeskræmmer	Side 5
Vi beholder "Times New Roman"	Side 5
Standerstrygning	Side 6
Kalender	Side 7
Nyt fra bestyrelsen	Side 7
Motorproblem og god service, Dyvig på Facebook	Side 9
Noas Ark, læserhistorie	Side 10
Sommerferie med Lone af Dyvig	Side 12
Projekt beddingsvogn	Side 15
Transatlantisk krydstogt, læserhistorie	Side 17
Bådelaugets hjemmeside	Side 25
En Sejler, afsked	Side 26
Udvalg	Side 27

RIGTIG
GOD
JUL

Forsidebillede:

Efterår i Dyvig, den nye vogn til slæbestedet er klar.

Foto:

Elsebeth

Standerstrygningen

Da vi mistede Als

En sejltur ned igennem det smukke Alssund viser os en frodige træklædte kyst, der på smukkeste vis omfavner det smalle stræde som adskiller Als fra Jylland. Men det er også et farvand, der er fyldt med historie. I år er det 150 år siden det endelige slag om Als blev udkæmpet.

Når vi kommer ned til nordspidsen af halvøen mellem Alssund og Augustenborg Fjord, er vi ved den kyststrækning ud for Arnkildsøre, hvor preusserne for 150 år siden gik i land og mødte de danske soldater i det afgørende slag om Als. Igennem mange år har vi med mellemrum hørt geværskud når sergentelever fra kasernen i Sønderborg har været på det militære øvelsesområde og skudt efter døde mål. I dag ser vi højest en skarv som lydløst dykker i den evige jagt efter fisk for at overleve. Selv om tankerne går tilbage, er det vanskeligt på en stille og fredfyldt sommerdag at forestille sig den preussiske landgang, der natten mellem den 28. og 29. juni i 1864 var optakten til den blodige kampe, der kostede 216 danske soldater livet og sårede 462. De mange mindesmærker og krigergrave minder os fortsat om en tåbelig krig, der handlede om Slesvig skulle være dansk eller tysk.

I dag hilser vi pænt på tyskerne når de komme sejlene for at nyde det dejlige farvand der omgiver Als. Over 2000 tyske både har i år besøgt Dyvig Bådelaug og dermed bidraget både til vores økonomi og stemningen i havnemiljøet.

Livet på havnen er gået et par trin ned. Bådene er kommet på land og pakket ned for vinteren. Men forberedelserne til næste sæson er i gang. Lige nu arbejdes der med at skille den gamle flydebro ad i sorterbart affald. Hvordan det arbejde skal gribes an har været drøftet på flere ”møder” i det gamle klubhus, som nu er blevet opgraderet og fået status af kontor. Det betyder ikke, at der er taget ny teknologi i anvendelse, men der er blevet pyntet op med en loftslampe som er blevet til overs et eller andet sted. Det kvindelige islæt på kontormøderne lader sig ikke fornægte, der ses skam også blomster på bordet.

De gamle el standere er ved at blive afmonteret og når vejret tillader det vil soklerne til de nye el standere blive monteret. Standerne vil først blive leveret til foråret, men skulle gerne være klar til den nye sæson. Tak for en god sæson, for snakken og de mange timer som bare er forsvundet, men som alligevel har beriget mangan en sjæl og bidraget til det sociale havneliv i Dyvig.

Willy Sahl

Mågeskræmmer

Af John Jørgensen Day Dream bro 3

Lørdag den 8. nov. og søndag den 9. nov. 2014 var vejret super godt for årstiden. Bro 3 blev højtryksspulet og rensset for mågeklatter og alger (kæmpe arbejde).

Nu håber vi de opsatte ”wire” og rød muresnor vil medvirke til, at mågerne holder sig langt væk!!!

Hvis det virker så var det måske en idé at gøre det ved alle broer. Nu er idéen hermed givet videre.

- O — O — O — O -

Times New Roman

Af Jørgen Schack A134

Vi har fået et par reaktioner, bl.a. disse fine roser til Bådelauget

Et " Bib " fra et tidligere aktivt medlem. Nu mere tilskuer.

Lad mig starte med at sige, at jeg synes, at E GAF er en perle blandt klubblade, med gode indlæg fra formanden, bestyrelsesmedlemmer, udvalg og menige medlemmer, flotte opsætninger og billeder.

Jeg har set andre klubblade der er sygnet hen på grund af manglende stof til efterfølgende stort savn for klubbens medlemmer.

Fortsættes ...

fortsat ... Jeg kan derfor kun opfordre til at bakke op om redaktionen.

Det er en fornøjelse at besøge Dyvig Bådelaug og følge de tiltag der gøres for at gøre stedet attraktivt for gæster, her tænker jeg på velholdte borde og bænke og forbedrede gril, men også pladsens flotte grus belægning, broernes tilstand og velholdte bygninger.

- 0 — 0 — 0 — 0 -

Stander stryging

Formanden holdt traditionen tro afskedstalen for sejlersæsonen, og fortalte bl.a. at hovedparten af vores gæster er tyske sejlere, og lidt om de nye el-standere, der vil blive monteret i starten af 2015.

Foto: Jørgen Skovmand

Grillpølserne er også en tradition, så dem fik vi heldigvis også denne gang.

Kalender 2015

1. Jan	Godt Nytår kl. 14:00 i klubhuset
4. og 30. Apr.	Søsætning
2. Maj	Søsætning
3. og 23. og 24. Okt.	Optagning

- O — O — O — O -

Nyt fra bestyrelsen

Har du adresseændring eller handler du båd

Der sker jævnlig handel af både hen over sommeren, og det afstedkommer lidt rokeringer ved broerne. Det er vigtigt, at vi har oplysningerne så vi kan imødekomme ønsker om anden plads, men også har broplanerne opdateret, så vi kan imødekomme nye ansøgere.

Der er også folk der ændrer adresse og telefon numre - - Vi henstiller derfor til at I giver besked til kasserer / havneformand når der er ændringer.

Dette for at holde medlemslisten opdateret, så der kan udsendes korrekt regning efter generalforsamlingen, ligesom det er vigtigt, at vi har adressen for udsendelse af klubbladet.

Vi er jo ikke synske – så giv venligst besked.

Venlig hilsen

Erhard Thomsen
Kasserer

Erik Petz
Havneformand

**Ingen strøm på broerne
fra midt nov. 2014 til midt april 2015.**

Arbejdet: De gamle el-standere demonteres og der opsættes nye sokler i efteråret. De nye standere med stik kommer i foråret, hvor arbejdet færdiggøres.

Havneformand
Erik Petz

Fortsættes ...

fortsat ...

Tilskud fra Mads Clausens Fond

50.000 kr. til ny flydebro

Arbejdet med at demontere den gamle flydebro fra sin plads mellem pælene er afsluttet. De enkelte brosektioner ligger fastgjort ved nedkørselsrampen og venter på at blive taget op og få demonteret såvel opdriftsmateriale og gammelt træ. Herefter er det meningen de skal køres til Vesterlund og nedknuses til genbrugsbeton.

Hele opgaven er ret omkostningstung for bådelauget og vi søgte derfor Mads Clausens Fond om tilskud til opgaven.

Fondsbestyrelsen har set velvilligt på vores ansøgning og bevilget os et tilskud på 50.000 kr.

Vi er rigtig glad for tilskuddet, som i høj grad er med til at gøre opgaven mere overkommeligt for bådelauget.

Willy Sahl

Det er os en glæde at kunne meddele jer, at fondens bestyrelse har imødekommet jeres ansøgning af den 15. september 2014 vedrørende støtte til etablering af en ny flydebro.

Der er bevilget et tilskud på

50.000 kr.

som er overført til jeres bank

Med venlig hilsen
Fabrikant Mads Clausens Fond

Peter M. Clausen

Brug af P-Pladsen:

Tilladelse til benyttelse af off. vejareal

Afgørelse:

Sønderborg kommune, Veje & Trafik giver hermed Dyvig Bådelaug, råderet til at benytte nogle arealer øst for mastehuset til vinteropbevaring af mindre både i vinterhalvåret. (se vedlagte bilag)

Arealet består af parkeringsplads, benævnt I og II samt grusareal III mellem vandet og vejen.

Vilkår:

Tilladelsen gives på følgende vilkår,

- at arealet kun benyttes til mindre både,
- at den østlige halvdel af parkeringsplads II friholdes for både, så der er mulighed for busstop og parkering,
- at det kun er bådelaugets medlemmer som benytter arealerne til egne både,
- at bådelauget renholder arealerne for ukrudt og affald,
- at drift og vedligeholdelse af arealerne påhviler bådelauget, bortset fra fornyelse og reparation af asfaltbelægningen,
- at afrensning af bundmaling etc, ikke sker på arealerne,
- at aftalen kan opsiges med 6 måneders varsel til ophør pr. 1. maj.

Her er et klip fra korrespondancen.

Vi har ikke taget alt med i E Gaf, men bestyrelsen har original dokumenterne som vi vil henvise til, hvis der er interesse for flere detaljer.

Køb & Salg

Ikke noget denne gang

- 0 — 0 — 0 — 0 -

Dyvigs Venner

Facebook

Redaktionen er før blevet spurgt om Facebook gruppen ”[Dyvigs Venner](#)” eller noget i den retning, men da vi ikke selv er storforbrugere af Facebook, vil vi hermed sende opfordringen videre, og høre om nogen kan sende E Gaf et par ord om gruppen.

- 0 — 0 — 0 — 0 -

Motorproblem men god service

Af Ib Fjordbak

Jeg havde d 23/10 besøg af Bladt Diesel for at lytte til min nye 21 hk motor, som nu havde 110 timer på bagen. Den havde helt fra ny rystet meget mellem 1200 og 1700 omdr. Mekanikeren havde været og se på det en gang, og ville vende tilbage, det var sandelig da også hvad han gjorde - med følge af Peter Bladt og to Kinesere fra fabrikken: Selveste chefen fra fabrikken (Goby) og chef ingeniøren.

Der blev skiftet dele ud på motoren uden held til at finde fejlen. Va gør vi sin da! spørger jeg så de mange kloge hoveder, hvortil Peter svarer: Ja ves it e chef i Kina "hoste" op mæ en ny motor så gø a sku.

Jeg er imponeret af den gode service og Bladt Diesels holdning til tingene, og konklusion er da også:

Goby vil gerne have den og den af Willy Sahl's sendt over her til vinter, så han kan undersøge den og blive klogere på hvad der er galt med den, så vi kan undgå de fejl i fremtiden.

Det er ærgerligt at lave en fejl, det er dumhed ikke at lære af den. Det er de første 2 motorer vi har været nødsaget til at ombytte, og så begge fra Dyvig... det er lidt forhekset, men vi tager det med oprejst pande... kunden skal bare være tilfreds !

Noas ark

Mine børnebørn skulle på ferie hos, Nikolaj og mormor fra torsdag til søndag, men Nik og mormor skulle spille med klubben i Sønderborg torsdag aften, så derfor hentede Marlene og morfar os ved toget ved 3 tiden, og inviterede os med på arken, det var godt nok spændende, så her vil vi berette lidt om arken.

Arken er en stor hemmelighed. Det er dog ingen hemmelighed, at den er 70 m. lang, 10 m. bred og 13 m. høj. Alene det at bygge arken har krævet 1200 FSC træer, og det har taget 20 uger at save træerne ud i bjælker og planker. Arkens indre del blev udført i fyrretræ, ydersiden af rødt cedertræ fra Canada. Det tog 16 måneder at bygge den, og i april 2007 blev arken åbnet for første gang. Fra da af kunne arken i sin gamle form ses i mange hollandske havne. Arken blev bygget på en lasteptram, som tidligere havde transporteret jernmalm. Arken selv har ingen motor og bliver derfor trukket. I oktober 2010 købte Åd Peters, den nye ejer arken, fordi han så en mulighed for at udvikle det første flydende bibeloplevelsesmuseum i Europa.

Det var vigtigt for ham, at en sådan park fandtes for at gøre det muligt at opleve bibelfortællingerne, for hvis man vil lære andre kulturer at kende, må man først kende sin egen. I over 30 år har Åd Peters arbejdet som teater og fjernsynsproducent i mere end 50 lande. Inder rummet har han ombygget i løbet af et halvt år sammen med over 50 arbejdere og kunstnere fra hele verden. Skitserne til bibelfigurerne på arken er lavet af Michaela Bartonova på opdrag fra og fulgt af Åd Peters og fremstillet af 12 billedhuggere.

Sandra Olsen set fra Chr. d. X. bro.

Foto: Marlène Laine

Vi har et særligt skoleprogram, arken har skjulte rum, hvor besætningen sover, arken i alt har kostet mere end 2 millioner euro, og man derfor skal betale for at komme ind. Man kan fejre fødselsdag og andre arrangementer.

Noas ark er en stor hemmelighed, ligesom den virkelige Noas ark var det, udefra er det et kæmpe træskib, som driver på Livets vand på mystisk vis. For at opdage dette sammen med Noa og de mange bibelfortællinger, som skibet gemmer på, må du betrede det med åbne øjne og åbent hjerte.

Det er så historien om arken. Og om bord er der 23 poster med quiz, hvoraf vi havde alle rigtige. Mormor sender hermed de gode oplevelser vi havde i arken til Jer her i E Gaf.

Hilsen
Niclas Manja Nicolaj og Mormor fra
Sandra Olsen.

- 0 — 0 — 0 — 0 -

Afrigger fest

Igen en vellykket afrigger fest. Som supplement til Michael musiker, og hans pause-CD maskine, spillede trioen Lise, Nicolaj og John op, og der var flere festlige indslag.

Sommerferie 2014 med LONE

Af Doris Harvest

Lørdag d 28-6 sejlede vi fra Dyvig mod Årø Sund, hvor vi skulle have vores to børnebørn ombord. Olivia på 2 år og Oscar på 4 år. Da vi kom til Årø Sund havde deres mor købt billetter til Cirkus Krone som var på campingpladsen i Årø Sund. Så det startede vi ferien med.

Om søndagen fik vi pakket deres tøj ombord. Mandag sejlede vi mod Middelfart, men Oscar kunne ikke huske, hvad det hed, så først blev det til "Livsfarlig", så til "Middelfarlig", men til sidst blev det rigtigt.

Tirsdag sejlede vi til Fredericia, hvor vi skulle have Mathias (3. barnebarn) med fra om onsdagen. I Fredericia var der en kæmpe legeplads på det tidligere Svovlsyrefabrik så der blev løbet op og ned ad bakker.

Torsdag gik turen mod Juelsminde. Det var fint vejr, og Mathias ville gerne styre. Han er god til det. Fredag og lørdag blev vi i Juelsminde, for Jacob (4. barnebarn) skulle sejle med fra søndag.

Søndag sejlede vi til Tunø. Vi var heldige at få en plads på Tunø, hvor der var musikfestival.

Mandag gik turen til Øer (ved Ebeltoft). Der skulle være fint vejr ifølge vejruddsigten, men det blæste lidt fra øst, så vi fik søen på siden, det syntes vores gaster ikke var så sjovt.

Vi mødte Mols-færgen, der var åbenbart en der var blevet syg, for der kom en helikopter og hejste en person ned og op igen.

Det tog 3 timer at sejle fra Tunø til Øer. For at komme til Øer skulle vi igennem en sluse. De skulle alle hjælpe med at for-tøje i slusen, så det var lidt besværligt, men med hjælp fra slusemesteren kom vi igennem med snak og grin.

På Øer var der en god legeplads og en svømmehal, så det blev afprøvet. Det bedste tror jeg nok var svømmehallen, de var næsten ikke til at få med derfra. På Øer var vi til om onsdagen, så ville vi til Ebel-

toft og se Fregatten Jylland. Det glædede Jacob sig til for jeg havde fortalt ham at min farfar (dvs. hans tipoldefar) havde gået vagt ved den i Aalborg.

Torsdag gik vi over på Fregatten. Det var sjovt, men mest for Jacob. Han var med til at sætte sejl, og prøve mange andre ting. Vi var der i 3 timer. Børnene blev klædt ud med krave og hue som ved marinen. Og de fik en søfartsbog med stempel og billede af dem selv. Damen, som lavede søfartsbøgerne, spurgte om vi havde de fire børn med ud at sejle. Hun syntes, at det var godt gået.

Jacob og Morfar havde ikke set nok, så da vi havde spist frokost gik de derover igen. De var der i 3 timer mere.

Torsdag sidst på dagen sejlede vi til Træskibshavnen i Aarhus. I Aarhus var der et udendørs fitnesscenter lige ovenfor Træskibshavnen. Det var lige noget for Ungerne. Der var også liggestole af træ, hvor vi kunne slappe af mens børnene legede. Lørdag blev alle vores pirater hentet af deres forældre.

Det var underligt pludselig at være ene to. Det blev meget stille, vi havde haft dem med i 14 dage. Det var indimellem lidt hådt, men også mange gode oplevelser. I Aarhus mødte vi nogle flinke mennesker fra Horsens Fjord. De sejlede også i et gammelt træskib. Dem fik vi en masse snak med.

Om onsdagen den 16 juli sejlede vi til Knebel Vig i Aarhusbugten. Det er en meget fin ankerplads. Et par timer efter kom Tove og Frede, dem fra Horsens Fjord. Det var hyggeligt.

Torsdag den 17 sejlede vi til Nappedam, hvor vi fik en god plads ved mastekranen. Det var næsten som hjemme.

Fredag gik turen til Kaløvig Bådehavn (ved Studstrupværket). Det er en stor fin havn, men der var næsten ingen gæster. Vi var måske 5 gæstebåde.

I Aarhusbugten sejler mange både uden stander og nationalflag, det er vi ikke vant til hjemme. Jeg tror, at vi er meget bevidste om at bruge vores flag fordi vi kommer fra Sønderjylland.

Lørdag den 19 gik turen til Marselisborg. Det er også en stor havn. Der var lidt mere liv, men ikke meget.

Søndag den 20 sejlede vi til Norsminde. Det er en lille havn, men der var der liv og masser af gæster. Der var også nogle fra Sundby-Hvorup Sejlklub, Oles gamle havn i Aalborg for 45 år siden, så han fik næsten julelys i øjnene og en masse snak om gamle dage.

Tirsdag den 22 – 7 går turen mod Horsens, hvor vi skal til koncert i fængslet. Da vi kom til Horsens ringede vi til havnefogeden om det var i orden at vi lå i inderhavnen. Det var OK. Vi spurgte også om der var mulighed for at få strøm og vand. Et øjeblik sagde hun, hun skulle lige have fat på sin

kollega. Pludselig kom der en stor gaffeltruck på kajen med en tromle med en brandslange på. Om det var os, der ville have vand. Ja tak men det så voldsomt ud. Hun åbnede et dæksel i kajen og så fik vi vand. Vi har aldrig før fyldt tanken så hurtigt.

Der var en stikkontakt som ikke virkede, så hun ringede efter en tredje kollega, som også kom på en gaffeltruck. Lidt efter havde vi også strøm. Det var en meget fin service.

Lørdag skulle vi til koncert med Hansi Hinterseer og mange andre i det gamle fængsel. Lilly og Evald Bak Sørensen (også bro 2) skulle til den samme koncert, så de overnattede hos os. Det var en fin dag med ”schlagermusik” fra kl 15:00 til 22:30.

Så gik turen til Fredericia Gamle Havn, hvor vi mødte ”Visens Skib”. Dem fik vi en masse snak med. De var meget glade for at have været i Dyvig, hvor de var blevet godt modtaget af Kedde. De havde fået kartoffelsalat med pølser, da de var færdige med at underholde. Det var de glade for, ellers plejede de at lave mad efter koncerten.

Så skulle vi hjemad, men først til Årøsund, hvor vi skulle mødes med Else og Jørgen (også bro 2). Vi spiste på Årøsund Badehotel hos vores søn Hans. Det var en hyggelig afslutning på vores ferie.

Næste dag sejlede vi hjem til Dyvig. Det var skønt at komme hjem i vores egen havn efter fem sjove uger på vandet.

- 0 — 0 — 0 — 0 -

Øv Kaj ! - eller hva' syns' du ?

Nu har Bro-3 sat det dersens net op, tror du de kan finde på det samme på de andre broer ?

Ved jeg ikke Bøje, men lad os bare flyve til en anden havn !

Projekt beddingsvogn

Af Jens Christensen

Beddingsvogn blev startet op i 1969, efter at have haft forskellige beddingsvogne til optagning af bådene.

Det var den eneste måde bådene kunne komme op af vandet på, da der dengang ikke var nogen vej til biler ned på pladsen. Al trafik og parkering foregik oppe på grusvejen til Knolden.

Allerede i 1974 kom der nye hjul og aksler på beddingsvognen (hjulene fik vi af Danfoss).

I 1975 blev beddingsvognen repareret og alt blev sendt til varmgalvanisering.

Det var lidt forhistorie om beddingsvognen.

I august 2013 spurgte Ib Brodersen om jeg ville tegne beddingsvognen samt ændre på den bestående konstruktion. Ifølge Ib havde han stoppet brugen af beddingsvog-

nen, da flere af delene var tæret op, formanden fik besked på dette også.

Ib og jeg blev enige om, hvad der skulle ændres, og jeg gik i gang med at måle beddingsvognen op.

Sidst i december var jeg færdig med tegningerne, og i januar 2014 kom Carsten Bleicken fra Pehama, hvor vi fortalte hvad der skulle ske med beddingsvognen. Pehama kom med et prisoverslag.

Dette prisoverslag blev sendt videre til Ebbe Enøe (materialeforvalter) som meddelte at det skulle op på et bestyrelsesmøde. Det kom op på generalforsamlingen hvor det blev diskuteret for og i mod reparation af beddingsvognen.

Det blev vedtaget, at beddingsvognen skulle repareres. Herefter afleverede jeg tegningerne til Pehama, og Henry Beck samt en mere ville skille delene ad. Det gik ret hurtigt. Efter en hvis tid afhentede Pehama de stumper som vi mente kunne genbruges (rettes op). Det kunne ikke lade sig gøre, at rette de bøjede dele!

Jeg måtte i tænkebox igen, og sammen med Pehama fik vi skruet en løsning sammen, hvori indgik, at sidestøtterne kunne låses ved hjælp af en akselsikring.

Jeg var ved Pehama flere gang for, at følge fremstillingen, og jeg fik tegnet de nye dele ind, og sat på samlingstegningen.

Delene kom fra varmgalvanisering, og da de havde ligget en uge, var der på sidestøtterne ved at komme rustdannelser! Delene kom retur til Pehama.

Efter en vis tid med forhandling mellem Pehama og galvaniseringsanstalten, blev sidestøtterne om galvaniseret. Jørgen Sørensen kørte 3 Azobé planker ned fra knolden, så de var klar.

Boogierne med hjul blev sat op på bukke, og Pehama skærebrændte de 4 sidehjul væk. Der blev påsvejst forstærkninger på de tværgående u-jerns bjælker. Maling blev købt, og Henry Beck malede til den store guldmedalje. Til montering af de nye dele var Henry Beck og Jørgen Hornshøj gået sammen, så nu er alt stål sat på plads. Til træarbejdet havde jeg spurgt Leif Melchior om han ville skære Azobé til i længde, samt montere og påsætte sidetræ.

Tak til alle de involverede for et godt samarbejde, selvom det tog sin tid med både det ene og andet.

Jens Kristensen

- O — O — O — O -

Transatlantisk krydstogt

Med Ivy og Gravers på Norwegian Star

Ivy og jeg er netop kommet hjem igen efter at have deltaget i en lang og spændende rejse med et Cruise skib fra København til Los Angeles via Panama kanalen. Vi steg ombord i skibet ”Norwegian Star” i København den 06. oktober 2014. Skibet blev søsat første gang den 05. november 2001, men fremstår i dag, efter en renoivering i 2011, som et topmoderne og meget smuk indrettet skib med en helt fantastisk komfort ombord.

Skibet er 285 m. lang. 39 m. bred og har, med sine 15 dæk, en højde på 60 m. over havet og en dybgang på kun 8,5 m. Skibet vejer 91.740 tons, og drives frem af 2 motorer der tilsammen yder 19.992 HP. og omsættes gennem 2 5-bl. Propeller med en diameter på 6 m. Der er 2 stabilisatorer 1,83 m brede og 6,37 m lange.

De giver skibet en meget rolig sejlads selv i meget dårligt vejr. Fuld tanket har skibet 2.499.993 l brændstof ombord og bruger 200.000 l. pr. døgn. Der var 1065 besætningsmedlemmer fra 62 forskellige nationer og 2.348 passagerer ombord, hvoraf 2 var tidl. medlemmer af Dyvig bådelaug, Åse og Egon Lambertsen, nu Sønderborg, som vi selvsagt havde en del samkvem med under rejsen.

Efter ind check, en omfattende sikkerhedsprocedure og en obligatorisk redningsøvelse afsejlede skibet fra København kl. 1700 med 451 danskere ombord. I vores gruppe var vi 151 fra hele Danmark og vi havde vore egne 3 rejseledere til disposition. 1 professor i historie, 1 historie- og kriminal forfatter og 1 meget kultur vidende, der under hele turen holdt mange meget interessante foredrag om de steder vi besøgte.

Vejret var meget blæsende og vinden øgede til hård kuling ned gennem Nordsøen og den Engelske kanal og til fuld storm i Biscayen – 26m/s og bølger på 6 m., men det mærkede vi nu ikke meget til netop p.g.a. skibets stabilisatorer. Biscayen er vel nok et farvand, som mange søfolk frygter, fordi det altid er ret så uregerligt. Den er kendt for sine voldsomme storme, som i kombination med stærke strømme giver vanskelige besejlingsforhold.

Efter 4 døgn på havet ankom vi lørdag den 11.10. kl. 0800 til Azorerne, hvor de mange udflugtsbusser holdt klar til at tage os med på tur.

Azorerne, er en Portugisisk Ø gruppe 1500 km. ude i Atlanterhavet fra Portugals kyst og består af 9 øer, der alle er af vulkansk oprindelse. Øerne har eget parlament og lokalregering. De vigtigste erhverv er landbrug, kvæghold, fiskeri og ikke mindst turisme. De ni øer har i alt 245.000 indbyggere og USA har en militær base på én af øerne.

Vores skib lagde til i den største by, Ponta Delgada, med i alt 28.000 indbyggere. Vejret var blevet meget fint – Stille og med solskin fra en skyfri himmel. 26 grader varmt.

Azorerne, er en Portugisisk Ø gruppe 1500 km. ude i Atlanterhavet fra Portugals kyst og består af 9 øer, der alle er af vulkansk oprindelse. Øerne har eget parlament og lokalregering. De vigtigste erhverv er landbrug, kvæghold, fiskeri og ikke mindst turisme. De ni øer har i alt 245.000 indbyggere og USA har en militær base på én af øerne.

Vores skib lagde til i den største by, Ponta Delgada, med i alt 28.000 indbyggere. Vejret var blevet meget fint – Stille og med solskin fra en skyfri himmel. 26 grader varmt.

Azorerne er ren og uforfalsket skønhed og byder på helt fantastiske naturoplevelser. Blandt toppen af det hele er vulkansøen i 995 m højde "Ildsøen". Af de 3 store vulkankratersøer på øen er Ildsøen den smukkeste, og selve turen ud til den gamle vulkan

var en fantastisk spændende og fin køretur tværs over øen med den ene bedårende udsigt efter den anden. Vi stoppede også i flere små maleriske byer, bl.a. Riberia Grande, der er berømt for sin lokale likør, som vi naturligvis fik en smagsprøve på. Vi besøgte også øens tropiske regnskov med varme kilder, som flere benyttede lejligheden til at bade i. Legenden fortalte, at man blev 10 år yngre efter et bad i de varme kilder, men som hustruen til én af vore, der var ude at bade, udtalte: Det kan man ikke se på din mave. Den er i hvert fald ikke som for 10 år siden.”

Efter en pragtfuld dag på Azorerne fortsatte vi over Atlanten mod Sankt Thomas. Det tog 5 døgn at krydse det sydlige Atlanterhav, som er Europas sidste bolværk, til det gamle Dansk Vestindien og fra nu af blev det bare bedre og varmere vejr for hver dag der gik.

Efter gode dage på havet med mange interessante foredrag af vore rejseledere ankom vi til Sankt Thomas, byen Charlotte Amalie, fredag den 17.10. kl. 0800. Vi havde samtidig stillet vore ure 5. timer tilbage. Vejret var skyfrit og temp. var 30 grader.

Vi var det eneste krydstogtskib i havnen, hvilket var dejligt. Vi fik fortalt, at det kan være meget anstrengende, når op til 6 store skibe ankommer samtidig og sender over 15.000 mennesker ud i de små gader.

Den lille caribiske Ø er ikke til store turistbusser. Vi blev her kørt på udflugt i safaribiler, som hver kunne have 24 pass. Og med lokal guide, en direkte efterkommer af en slavefamilie på øen. Han bød os ”meget velkommen som gæst i Jeres gamle land.”

I byen mødte vi en anden lokal beboer der også havde bemærket det store antal danskere. Han spurgte os, om vi var kommet for at erobre vores gamle land tilbage igen. Vi kunne berolige ham med, at vi alle kom med fredelige hensigter.

Sankt Thomas er en helt fantastisk smuk lille Ø, men har absolut ikke nogen historie at være stolt af som dansker.

Der kunne skrives mange sider om ørens dramatiske historie, en længere roman, som der ikke er plads til her, men lidt skal dog med.

Sankt Thomas er én af de 3 Vestindiske øer, Sankt Thomas, Sankt Croix og Sankt John, som i perioden 1672 til 1917 var en dansk koloni, med Charlotte Amalie som hovedstad og engang Danmarks næststørste by.

Charlotte Amalie var piraternes fristed i mange år, styret af korrumperte danske embedsmænd, og beskrevet som en syndens mudderpøl, hvorfra anstændige mennesker skulle holde sig langt væk.

Skummelt eller ej, det var en stor dag, når søfolkene fik de danske øer i Caribien i sigte. Oftest lå måneders barsk sejlads bag dem. Det gjaldt især slaveskibene fra Afrika, hvis last skulle sælges på slavemarkedet i Charlotte Amalie.

Det har altid drejet sig om handel og mennesker i Dansk Vestindiens hovedstad.

Først handel med mennesker – sorte afrikanere - lige indtil den danske generalguvernør Peter Von Scholten ophævede slaveriet i 1848. Senere handel med eksotiske varer og i dag er det udelukkende handel med luksusvarer, især guld, sølv og ædelstene. Mange navne på øen – især gade navne – er stadig danske ”Vi så bl.a. Dronningensgade, Kongensgade, Fredensgade, Kronprinsensgade, Nørregade og mange fl..

Vi fik en rigtig god udflugt på øen med besøg på flere udsigtspunkter og seværdigheder fra danskertiden bl.a. posthuset, fort Christian, toldboden, Frederikskirken og filialen af Danmarks nationalbank. Ville også meget gerne have set den danske kirkegård, men det nåede vi desværre ikke. Man ville ellers der få et godt indtryk af, hvilke danskere der befolkede øerne og hvor hårdt det egentlig var.

Der er alt for mange børnegrave og alt for unge mænd. Den danske stat ejer fortsat kirkegården, så man kan faktisk som dansk statsborger blive begravet på kirkegården. Det oplystes, at efterspørgslen er ret begrænset og at det kræver lidt papirarbejde.

Hvorfor solgte Danmark så sine øer i Vestindien? Kunne vi ikke have beholdt dem og selv skabt det ferieparadis, det fremtræder som i dag.

Vi kan i dag konstatere, at Øerne ikke er noget ferieparadis. Øerne er ludfattige og meget kriminelle. Arbejdsløsheden er enorm. Øerne er nok en del af USA, men det er ikke en stat. Befolkningen har ikke stemmeret. De har godt nok en guvernør, der nok må deltage i møderne i Washington, men pgl. har ikke hverken tale- eller stemmeret.

Vi danskere elsker de 3 små øer med de mange danske navne. Tænk et stykke Danmark i det fjerne Caribien. Men sådan tænkte de aldrig i dansk Vestindien. Sandheden er, at langt den største del af befolkningen ikke talte dansk. Dansk blev kun talt indbyrdes mellem de meget få danskere, der boede på øerne. Da Danmark solgte øerne i 1917 havde vi i mange år været ivrige for at sælge øerne, der efter slave-riets ophævelse var en økonomisk

ruin for Danmark. Da det endelig lykkedes lød budet til Danmarks kong Christian d. 10. på 25 millioner. Kongen i det også dengang forarmede Danmark var begejstret. 25 millioner kroner og væk med et Caribisk problem. Senere blev han endnu mere begejstret, da han opdagede at budet var 25 mill. Dollars og ikke kr., som han troede.

Efter en fantastisk dag på Sankt Thomas fortsatte vi mod Miami / Florida som vi ankom til mandag den 20. oktober kl. 0800. Vi havde 2 fine dage på havet med solskin og varme, så der var godt gang i den på skibets soldæk og i de mange pools. Også i Miami, kaldet Caribiens hovedstad, ventede busserne på os for at køre os en tur rundt i Miami og omegn for at se byens mange seværdigheder. En fin tur hvor vi bl.a. så hotellet/trappen hvor modekongen Versacci blev skudt og dræbt af sin mandlige elsker, der var blevet jaloux, pragtvillaerne, hvor så forskellige mennesker som gangsteren Al Capone, lægen der opfandt Viagra og multimillionæren Amdi Petersen boede og kirkegården/ den gule gravsten, hvor Michael Jackson stod og indsang én af hans mange sange. Vi kørte også forbi broen over til Fischer Irland, en kunstig ø, hvor de virkelig rige har bosat sig og hvortil man ikke kan komme uden et specielt pas eller invitation. Broen bevogtes af private vagter, som er helt umulige at komme forbi. Forvilder man sig ud på broen kan man ikke få lov til at køre ind på øen og vende. Man må bakke de ca. 300 m. tilbage.

I dag er Miami da også en stor og meget betydningsfuld international finansiel og kulturel centrum.

Vi forlod Miami igen om aftenen og havde igen 2 dejlige dage på havet – Det Caribiske Ocean før vi torsdag den 23.10 kom til Cartagena i Colombia. Atter holdt udflugtsbusserne klar for at køre os en byrundtur, der blev afsluttet med en guidet spadseretur. Nu kunne vi for alvor opleve, at vi var kommet i troperne. Vi havde solskin fra en sol lige i zenit, 7 grader og nogle min. nord for ækvator, skyfrit, 36 graders varme og en luftfugtighed på over 90 %. Det var ikke behageligt for os nordboer.

Cartagena emmer af gammel spansk kolonistyre og er samtidig én af de smukkeste og mest velbevarede af de byer, som de spanske koloniherrer anlagde i Syd- og Mellemamerika. Cartagena var et fristende sted for pirater at røve, da det bl.a. var derfra de spanske koloniherrer sendte store mængde af guld, sølv og ædelstene hjem til Spanien.

Derfor blev byens militærfæstning også placeret strategisk godt, så den kunne beskytte byen mod angreb fra både land og søen.

Colombia er også i dag et meget barskt land. Colombia er verdens største producent af kokain og står for 90 % af forsyningen af kokain til USA. Den dyrkes af meget fattige bønder i områder, der fuldstændig er styret- og kontrolleret af guerillagrupper, men midt i al denne elendighed finder man også en historisk perle. Det er et stort og stolt land med en lang og dramatisk historie

Efter endnu en varm og oplevelsesrig dag i land fortsatte vi over mod Panamakanalen, der var én af rejsens absolutte højdepunkter.

Også om denne kan der fortælles en lang, spændende og dramatisk historie, som der ikke er plads til her, men kort så har kanalen i år 100 års jubilæum, hvilket blev markeret på mange måder. Kanalen er 81 km lang. Den snor sig med en sejlrende i begge retninger gennem jungle og urskov dels gennem en gravet kanal og dels gennem en kunstig opdæmmed sø, Gatunsøen. Den har 2 sæt sluser – Gatun slusen på Atlanterhavssiden og Miraflores- og Pedro Miguel sluserne på Stillehavssiden. Hvert slusekammer er der 305 m langt, 33,5 m. bredt og 26 m dybt. Højdeforskellen fra havet til Gatunsøen er 26 m.

Panamax udtrykket bruges for de største skibe, som kan passere kanalen. Vores skib, Norwegian Star, er et Panamax skib, der lige kan passere sluserne med ca. 30 cm mellem skibsskrog og slusevæg. Norwegian Star betalte 2,7 mill. Kr. for at sejle igennem kanalen.

På den Atlantiske side har sluserne massive stål porte, som er 21 m høje og vejer 745 ton hver, men de er så godt balanceret, at en 40 hk motor kan åbne og lukke dem. På Stillehavssiden er portene 24 cm højere og er der påvirket af meget større tidevandsforskelle.

Ved bygning af kanalen blev der fjernet 14 gange så meget masse som da Suezkanalen blev bygget, så der er virkelig tale om et stort projekt.

Det tog godt- og vel 8 timer at sejle fra Atlanterhavet til Stillehavet i meget varmt og fugtigt luft. Vi ville have meget svært ved at tilpasse os dette klima. Panamakanalen er i øjeblikket i færd med at bygge nye sluser, der skal kunne håndtere de største skibe verdenshavene kan byde på. Udvidelsen forventes klar til indvielse i juni mdr. 2015, men

projektet har p.t. store økonomiske problemer.

Efter gennemsejling af Panamakanalen fik alle passagerer udstedt et certifikat som bevis på "Crossed the Panama Canal".

Kommet ud i Stillehavet fortsatte vi til Costa Rica, byen Puntarenas, hvor vi anløb søndag den 26. oktober kl. 0800. Det er et typisk mellemamerikansk land, der har ført en meget omtumlet tilværelse. Landet betegnes som en "bananrepublik" hvilket er et slangudtryk for et udviklingsland med økonomisk ustabilitet og har en meget høj forekomst af korruption. Oprindeligt kom navnet af den store eksport af bananer som i mange år var det helt afgørende for landets økonomi.

Byen ligger på en meget lang halvø, der skyder ud mod Stillehavet fra Costa Ricas vestkyst. Det er en fiskerby, hvor vi oplevede, hvordan livet leves typisk mellemamerikansk. Det var larmende og meget kulørt. Der var kun en meget kort spadseretur fra skibet og ind til byen, hvor vi fik rig mulighed for at teste vores handelstalent. Der var ingen faste priser og der var næsten ubegrænsede muligheder for at købe tøj, lædervarer, trævarer og guld- og sølvsmykker og meget-meget andet skrammel.

Efter en interessant dag i Puntarenas fortsatte rejsen mod Mexico.

Første havn var Puerto Chiapas med ankomst tirsdag den 28.10. kl. 0800. Det er en ganske ukendt by og ikke ret mange krydstogsskibe anløber stedet. Velkomstcenteret var dog ganske charmerende, men så var det også det.

Chiapas er imidlertid havnebyen for den farverige og hæsblæsende Tapachula, der lå ca. 45 min kørsel fra skibet. Der oplevede vi det ægte Mexico med store markedspladser og alt, hvad der tilhører af fest, dans og farver.

Fødevarer markedet var bestemt ikke for sarte sjæle og i hvert fald slet ikke for de danske sundhedsmyndigheder. Jeg tror ikke at nogen i vores gruppe havde lyst til at købe- eller smage noget fra deres køkkener, men interessant var det dog at opleve.

Kl. 1600 fortsatte rejsen mod Huatulco, hvortil vi ankom onsdag den 29.10 kl. 0800.

Huatulco består faktisk af to byer. Santa Cruz, en gammel fiskerby, som skibet lagde til i og La Crusecti.

Stedet er meget berømt for sine fine strande og har hele 36 af dem. Vejret var stadig varmt med solskin fra en skyfri himmel så der var mange der var en tur på noget af en drømmestrand lige ved siden af skibet. Ivy og jeg tog en tur ind i byen, gik en lang tur på strandpromenaden med alle butikker og restauranter. Der var mange steder optræden af meget forskellig art, men mest dans og akrobatik. Efter en fin dag i byen vendte vi tilbage til skibet, der kl. 1600 afsejlede mod næste havn i Mexico, Puerto Vallarta, med ankomst fredag den 31.10. kl. 0800.

Skibet lagde til meget tæt på Playa del Oro "Guldstranden" En fantastisk by, der er berømt da skuespillerne Elizabeth Taylor og Richard Burton købte hver et hus og forbandt dem med en bro. Det skete under optagelserne til Lguanans Nat. Begge var gift til anden side, men havde jo affære med hinanden, som de forsøgte at skjule, men alle viste, hvad der foregik. Broen er der endnu og er værd at se, men der er stejle gader med brosten og mange trapper derop, men vi trodsede anstrengelserne og så stedet.

Efter byturen vendte vi tilbage til skibet der afsejlede kl. 1600 mod Cabo San Lucas. Sidste havn før Los Angeles.

Vi ankom lørdag den 01.11. kl. 0700. I Cabo San Lucas kunne skibet ikke komme i havn p.g.a. skibets størrelse. Vi blev derfor sejlet ind i skibets redningsbåde.

Cabo San Lucas ligger på sydsiden af den lange halvø Baja California. Det er generelt et meget roligt farvand og derfor søgte mange handelsskibe førhen ly for det store ocean. Dette udnyttede de lokale pirater til at plyndre skibenes last.

I dag blev vi besøgende beriget med et enestående natursceneri, golde klippekær og krystal klart vand, som rigtig mange lystfiskere valfarter til.

Byen emmede af god stemning og det var en stor oplevelse at gå på opdagelse i byen, både i det eksklusive havneområde med alle mærkevarer butikker og kulturhistoriske monumenter.

Vi forlod Cabo San Lucas igen kl. 1400, hvorefter vi sejlede op langs kysten af Baja California. Vi nærmede os grænsen mellem USA og Mexico – og dermed 3000 km problemer for Amerika, som prøver at kon-

trollere grænsen mod en evig og stadig stigende strøm af illegale indvandrere. Nordmexico er også narkobaronernes område. Det er her de evige krige mellem narkobander raser og dødstallet for især unge mænd er uhyrligt store. Men også andre farverige typer holder til her. 50 km syd for grænsen til USA ligger der det fæstningsanlæg, skummelt, uindtrængeligt og helt lukket for nysgerrige blikke.

Det er ikke en gammel røverborg, men en moderne fæstning. Bag dens mure gemmer der sig en meget kendt dansker, nemlig Amdi Petersen, der stiftede Tvind skolerne, og som fik kolossale beløb ud af statskassen i socialismens navn. Nu er han, og hans nærmeste, tiltalt for bedrageri under en ankesag til landsretten efter anfrifdelsen af ham ved retten i Ringkøbing. Nogle af hans mange millioner er nu brugt til at bygge dette fæstningsanlæg. Andre millioner bruges til at bestikke myndighederne for det er endnu ikke lykkedes for danske myndigheder at få Mexicos politi ind bag fæstningens mure og hente Amdi Petersen ud og udlevere ham til Danmark.

Vi er nu nået til næstsidsde dag ombord på Norwegian Star og snart er det slut med at skulle vælge mellem de mange restauranter og shows ombord hver eneste aften.

Mandag den 03.11. kl. 0800 ankom vi til Los Angeles. En hel problemfri skibsrejse på 4 uger og med urene sat 9 timer tilbage og i alt 21.433,8 sømil (det halve af jorden rundt) var slut. Vi måtte for anden gang igennem alle indrejseformaliteter til USA. Første gang var på Sank Thomas. Det tog m e g e t lang tid da alle 2.348 passagerer skulle

indrejse i USA. Efter ca. 2 timer i kø blev det så vores tur, men kommet frem til indrejsekontrollen gik det hurtigt og helt uden problemer.

Selv om vi nu sagde farvel til Norwegian Star for denne gang, så var vores rejse ikke slut for vi havde 3 dage i Los Angeles/Hollywood. Derfor holdt busserne også klar på kajen til at køre os rundt i Los Angeles og omegn. Vi skulle indlogeres på hotel Best Western Plus, der ligger på Franklin Avenue, lige i hjertet af Hollywood og med gå afstand til selveste Hollywood Boulevard.

Los Angeles, på størrelse med Sjælland, og med over 15 millioner indbyggere, er USA's næststørste by og kaldes i daglig tale "Verdens underholdningscentrum" inden for film, TV og musik, men kan bestemt også være med, når det drejer sig om kultur og forlystelsesparker. Vi fik lejlighed til at opleve en hel del af det, bl.a. de mange stjerner med navne på kendisser i fortovene og Chinese Grumman Theater, hvor mange filmstjerner har afsat deres hånd- og fodaftryk i cementen uden for teaterets indgang. men den allerstørste oplevelse i Hollywood var besøget i filmstudierne med Hollywood Univers. Vi fik et rigtig godt indblik i at sminke, animation, stunt og aktion, så nu ved vi, at film ikke er som vi ser det i biografen eller på TV.

Efter 3 fantastiske dage i Los Angeles/Hollywood var det så blevet tid for hjemrejse. Det skete med Norwegian i deres nye dreamliner fly.

Efter i alt 12½ times flyvning med en mellemlanding i London satte vi atter foden på dansk jord i København, og havde nu pludselig vundet 9 timer.

Fredag den 07.11. sent eftermiddag var vi hjemme i Havnbjerg efter en lang og god rejse med rigtig mange fantastiske oplevelser. En rejse hvor alting bare fungerede fuldstændig efter planen og med ledsagelse af 3 topkvalificerede rejseledere og forredrags holdere. Den ene, Carl Bjerredahl, derudover også en kendt krimi forfatter.

Under rejsen læste jeg én af hans bøger ”Med kurs mod døden” – 465 siders spændende læsning. En forrygende thriller fra Grønland, Færøerne og Dubai om finansiering af terror grupper.

Ivy og Gravers

- O — O — O — O -

Bådelaugets hjemmeside

Af Kent Münch

Har du været inde på vores hjemmeside for nylig? Så har du måske set at der er sket nogle ændringer. Der er kommet flere menu punkter, så nu man kan se hver der sidder i de forskellige udvalg, og der er kommet direkte links til ”Junior afdelingen”, ”Kajak klubben” samt ”Last Fight”. Der er også kommet billeder på de bestyrelses- og udvalgs medlemmerne som jeg har foto af. Mangler dit portræt så send det venligst til mig !

Det er ting som jeg selv har savnet når jeg skulle finde oplysninger på hjemmesiden, og da jeg nu er blevet klubbens nye web-master, var det de første ændringer jeg lavede. Jeg fremover sørge for at kalenderen bliver opdateret, så man altid kan finde dag og tid på kommende arrangementer. Skulle der komme en aflysning af et eller andet vil det blive vist på forsiden.

Er der andre informationer som du synes mangler på hjemmesiden, så ring eller send en E-mail til mig. Det gælder selvfølgelig også hvis et kommende arrangement skal med i kalenderen.

Mit telefon nummer og E-mail adresse kan i finde på hjemmesiden eller her i E-Gaf.

Hilsen fra jeres nye webmaster:
Kent Münch

En Sejler

I forbindelse med Jørgen Preisels død vil jeg gerne, på familiens vegne takke for det store fremmøde til bisættelsen samt de flotte blomster og kranse, det glædede og rørte os meget, at så mange tog sig tid til at møde op og tage afsked med Jørgen.

Jeg vil personligt gerne rette en stor tak til Cedde Havnemester, som jeg bad om hjælp den dag Laura skulle sejles hjem igen til Dyvig.

Han sprang til med det samme og drog på vandet med benzin til drengene ,der sejlede Laura hjem. At det så viste sig , at de er lige så stædige og "kapsejladsglade" som Jørgen var og valgte at

krydse hele vejen ind i havnen og slet ikke havde brug for benzin, kan jeg så kun undskylde Cedde for ulejligheden. Jeg vil også gerne takke Jørgen (som jeg ikke kender efternavn på) og Willy Sahl for at være så behjælpelige. Til sidst en tak til Holger og Gertraud for også at være så venlige og hjælpsomme. Livet på vandet var Jørgens passion, og at komme ud på vandet igen i Laura efter Mariannes død, var Jørgens store ønske.

Han havde gjort sig mange forberedelser for at sikre at alt skulle være i orden når nu han skulle klare sejladsen selv. Men noget gik galt og han hans dage endte på vandet. Vi er i familien glade for at han havde vest på og derfor blev fundet så hurtigt. At så mange har vist deres venlighed og hjælpsomhed, har været en stor hjælp i en svær tid hvor der har været så meget at forholde sig til.

Med venlig hilsen
Birgit Glud Jørgensen

Udvalg

Kapsejlads udvalg

Benny Vikke Madsen
Tlf. 7445 2336
Mail: madsen.fam@bbsyd.dk

Kent Münch
Tlf. 4920 3224
Mob. 2343 2770
Mail: dyvig-web@stofanet.dk

Willy Sahl
Tlf. 7445 3312
Mail: sahl@smukke.com

Bjarne Jepsen
Tlf. 7445 2161
Mail: bjarnejepsen@hotmail.com

Støtteforeningen "Knobet"

Edith Nielsen
Tlf. 7445 8081

Inge Skov Pedersen
Tlf. 7445 1090

Jytte Thomsen
Tlf. 7445 3783

Festudvalg

Gerda Sahl
Tlf. 7445 3312
Mail: sahl@smukke.com

Doris Harvest
Skovtoften 11, 6430 Nordborg
Tlf. 2173 8516

Juniorafdelingen: www.dbjunior.dk

Kontaktperson

Gitte Bak Petersen
Lyøvej 25, 6430 Nordborg
Tlf. 2230 9438

Kasserer

Kell Jürgensen
Blomsterlyst 3, 6430 Nordborg
Tlf. 7445 2849

Kajakafdelingen

Jimmi Astrup
Mail: Formand@Nordalskajakklub.dk
Hjemmeside: www.nordalskajakklub.dk

Webmaster og Sekretær

Kent Münch (*se mere ovenfor*)
Mail: dyvig-web@stofanet.dk
Hjemmeside: www.db-dyvig.dk

Klubbladet E GAF

Elsebeth og Andy Schön
Kastanievej 11, 6430 Nordborg
Tlf. 7449 1401
Mail: els_as@jubii.dk

Bladets mail:
egafdyvig@gmail.com

~~Afsender:
E GAF, redaktionen
Elsebeth og Andy
Schøn
Kastanievej 11~~

Et festligt indslag: ”Makkedulle” til afrigger festen

Efterlysning: Sveans stige er sørme lige blevet ”lånt” eller ”gemt”. Lidt lige som den her tekst der delvis gemmer sig under postens klistermærke på bladene ...

Det er en ca. 2,8 m lang metalstige, med grønne gummifødder, og der står **SVEAN** på den, og der er endda et navneskilt og nummer !

Håber den på mirakuløs vis dukker op i masteskuret en dag inden længe :-)
Hilsen Andy

Ser I mangler, forkerte telefonnumre, E-mail adresser, navne i udvalgs oversigten mv. giv os et praj.

E GAF pr. mail ?

Så send redaktionen en mail, og du får en PDF version pr. mail.

Bladet kan også ses på hjemmesiden: www.db-dyvig.dk

ISBN 1603-8991 33. årgang

Deadline for næste nummer:
30. Januar 2015